

Den skärslipare som jag bäst kommer ihåg färdades på cykel, och kom regelbundet en eller två gånger om året. Han hade släktingar här på orten som han brukade övernatta hos. Han slipade rakknivar, saxar, brödknivar, slaktarknivar och köttkvarnsknivar.

Slipmaskinen trampades liksom en cykel och var försedd med en finare och en grövre smärgelskiva. På dessa utfördes själva slipningen. Sedan vidtog efterbryningen som i synnerhet vad rakknivarna beträffade var mycket tidsödande. Därtill använde han brynstenar av olika finhetsgrad, och var det god kvalité på kniven så blev också resultatet gott. Dessa brynen fuktades med vatten eller olja. För att få god skärpa på en sax var det noga med att saxen hölls i den rätta vinkeln mot slipskivan. Saxskänklarna riktades med en tång om så behövdes. På en köttkvarn måste även plattan som kniven arbetar emot planslipas om kniven skall kunna skära.

För femtio sextio år sedan minns jag att det rätt ofta kom skärslipare som brukade övernatta i stallen eller höskullarna på bondgårdarna. Om deras utrustning kan jag inte säga hur den var beskaffad, men jag vill minnas att jag såg någon slipmaskin som en spinnrock.

Lugnet Falerum den 3 jan. 1965

Gustav Carlsson